

ske Minister i Bern paa Regeringens Vegne til Folkeforbundet overrakte Skrivelse af 20. Januar 1923, bestræbt sig for at nedbringe Rustningerne til det Mindstemaal, som efter den danske Regerings Opfattelse maatte anses for absolut nødvendigt under Hensyn til de Krav, som Landets nationale Sikkerhed og internationale Forpligtelser stiller, saavel som under Hensyn til Landets Beliggenhed og særlige Forhold.

Mindretallet maa som sin Opfattelse tilføje, at man i 1922 gik den yderste forsvarlige Grænse for Nedsættelser meget nær.

Mindretallet undervurderer nu ingenlunde de ved Locarno-Overenskomsterne og alle de senere Aars Voldgiftstraktater skabte Muligheder for, at stedse flere mellemfolkelige Tvister kan afgøres ad fredelig Vej. Mindretallet hilser denne Udvikling med Glæde.

Men det kan ikke anse Tilstanden i Verden omkring os saaledes ændret og

kan navnlig ikke se, at Nedrustningen andetsteds i Praksis er saaledes gennemført, at det vilde være tilraadeligt for Danmark *isoleret* at fortsætte ad denne Vej.

Indtil Nedrustningstanken i vidt Omfang er gennemført, maa Mindretallet fremdeles mene, at den størst mulige Betryggelse for at undgaa Landets Inddragen i krigerske Forviklinger skabes ved Opretholdelsen af et efter Landets Evner og Omraade afpasset Forsvarsvæsen, der ogsaa af Hensyn til Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelserne er nødvendigt.

Mindretallet finder ud fra denne Betragtning ingen Grund til at drøfte det foreliggende Lovforslag i Enkeltheder, men skal dog med Hensyn til en Række Vanskeligheder, som man vilde vikles ind i ved Gennemførelsen af Forslaget for Marinens Vedkommende, henvise til det som Bilag hermed aftrykte Uddrag af Marinestabens Udtalelse af 15. August 1925.

Holger Andersen.

Brorsen.

H. P. Hanssen (Nørremølle).

Kragh.

J. P. Larsen,
Sekretær.

A. C. Meyer.

Moltesen.

P. Munch,
Formand og Ordfører.

Gerhard Nielsen.

Parkov.

Niels Petersen.

Pürschel.

Vilhelm Rasmussen.

Sundbo.

Weygaard.